

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Włochy) – Memoria Srl, Antonia Dall’Antonia / Comune di Padova

(Sprawa C-342/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Ograniczenia swobody przedsiębiorczości – Właściwość Trybunału – Dopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Uregulowanie krajowe zakazujące wszelkiej działalności zarobkowej dotyczącej przechowywania urn pogrzebowych – Test proporcjonalności – Spójność uregulowania krajowego

(2019/C 16/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Memoria Srl, Antonia Dall’Antonia

Strona pozwana: Comune di Padova

Przy udziale: Alessandra Calore

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które zakazuje, nawet wobec wyraźnej woli zmarłego, aby przechowawca urny pogrzebowej powierzył opiekę nad nią osobie trzeciej, które nakazuje przechowawcy przechowywanie jej w mieszkaniu, chyba że powierzy on ją cmentarzowi miejskiemu, a ponadto które zakazuje wszelkiej działalności zarobkowej, której przedmiotem, nawet niewyłącznym, jest przechowywanie urn pogrzebowych, niezależnie od podstawy tego przechowywania i czasu jego trwania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – K, B / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-380/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Właściwość Trybunału – Dyrektywa 2003/86/WE – Prawo do łączenia rodzin – Artykuł 12 – Niedochowanie trzymiesięcznego terminu od uzyskania ochrony międzynarodowej – Beneficjent statusu ochrony uzupełniającej – Odrzucenie wniosku o wydanie wizy

(2019/C 16/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K, B

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

- 1) Na podstawie art. 267 TFUE Trybunał jest właściwy do dokonania wykładni art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w sytuacji takiej jak ta w sprawie w postępowaniu głównym, w której sąd odsyłający powinien wydać orzeczenie w przedmiocie prawa beneficjenta statusu ochrony uzupełniającej do łączenia rodziny, jeżeli przepis ten znalazł zastosowanie do takiej sytuacji, w sposób bezpośredni i bezwarunkowy, poprzez prawo krajowe.
- 2) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2003/86 nie stoi na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego, które pozwala odrzucić wniosek w sprawie łączenia rodziny złożony na rzecz członka rodziny uchodźcy na podstawie bardziej korzystnych przepisów mających zastosowanie do uchodźców, zawartych w rozdziale V tej dyrektywy, z tego powodu, że wniosek ten został złożony po upływie trzech miesięcy od uzyskania przez członka rodziny rozdzielonej statusu uchodźcy, a jednocześnie oferuje możliwość złożenia nowego wniosku w ramach innego systemu, o ile uregulowanie to:
 - przewiduje, że taki powód odrzucenia nie może być zastosowany w sytuacjach, w których złożenie pierwszego wniosku po terminie może być obiektywnie usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami;
 - przewiduje, że zainteresowane osoby zostaną dokładnie poinformowane o konsekwencjach decyzji o odrzuceniu ich pierwszego wniosku oraz o środkach, jakie powinny one przedsięwziąć w celu skutecznego powołania się na swoje prawo do łączenia rodziny, oraz
 - gwarantuje, że członkowie rodziny rozdzielonej uznani za uchodźców nadal będą mogli wykonywać prawo do łączenia rodziny na bardziej korzystnych warunkach, mających zastosowanie względem uchodźców, zawartych w art. 10 i 11 lub w art. 12 ust. 2 tej samej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Dermod Patrick O’Brien / Ministry of Justice, dawniej Department for Constitutional Affairs

(Sprawa C-432/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 97/81/WE – Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy – Emerytura – Obliczenie wysokości emerytury – Uwzględnienie stażu pracy nabytego przed upływem terminu transpozycji dyrektywy 97/81/WE – Bezpośrednie stosowanie nowego uregulowania do przyszłych skutków zdarzeń zaistniałych pod rządami uprzednio obowiązujących przepisów)

(2019/C 16/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dermod Patrick O’Brien

Strona pozwana: Ministry of Justice, dawniej Department for Constitutional Affairs